یادداشت

انتقاد نکنید تا به ناهمراهی با وفاق متهم نشوید!

ادامه از صفحه اول

در تأیید این مطلب جالب است بدانیم هنگامی که کیملیکا، برای نمونه، می‌خواهد درباره منطقه‌ای کهن و تاریخی مانند خاورمیانه سخن بگوید، خواننده و شنونده نکته‌سنج به عمق کم‌دانشی و ناآگاهی او درباره «ساختارهای» اجتماعی و تاریخی و سیاسی کشورهای این منطقه و بنیان‌های انسان‌شناسی مربوط به مردمانش پی می‌برد؛ گویی نظریه‌ای داده است -به پیروی از اسلاف جهان‌وطنی خویش- درون حباب‌هایی که طبیعتا بر زمین نمی‌مانند و سبک‌بار به سوی آسمان ره می‌گشایند تا کی بترکند! یعنی نظریه‌ای کاملا خام و بر پایه دانشی بسیار ناقص و نیز «جهت‌دار» که هیچ‌گونه پیوند و همخوانی ازجمله با کشور «ایران» نمی‌تواند داشته باشد! (البته بنا بر گرایش سیاسی استادانش و نیز دانشگاه‌های مرتبط با خود او شگفت‌انگیز نیست). ازاین‌رو امروز که «دولت‌های کوچک» را آشکارا از زبان رئیس‌جمهور، برخی وزیران و معاونان‌شان یا صداوسیما می‌شنویم، بیش‌ازپیش باید درباره آثار و پیامدهای چنین رویکردهایی درقبال اداره کشور سخن بگوییم؛ رویکردهایی مبتنی بر «واگرایی» و «تمرکزگریزی» که وصله ناجور دیگری با زیست‌جهان ایرانی است. حتی اگر کاربرد این واژه تنها در ظاهر با نظریه دولت‌های کوچک شباهت داشته باشد -که بنا بر نشانه‌ها و شواهد، بعید است چنین باشد!- باز هم باید بر آن خرده گرفت و روشنگری کرد. چنین سیاستی از هر سو که یک اندیشمند آگاه به آن بنگرد، زیان‌بار و ناکارآمد است و پیامدهای اجتماعی و سیاسی مخربی برای «جامعه ایران» دارد...

جامعه‌ای که اکثریت آن بیش از دو هزار سال است با تمرکز خو گرفته، پس از فرازوفرودهای بسیار در گذر تاریخ، آن را پذیرفته و با آن به تعادل رسیده است (مگر برخی دوره‌های همراه با عسرت و سختی که در پی فروپاشی‌ها و تهاجم بیگانه و... با آن روبه‌رو بوده و ایران‌ستیزان معمولا به این دوران اشاره دارند تا راویِ مصداقی از «ایران مجمع‌الجزایری» باشند) و «ملت ایران» و تیره‌هایش، پس از طی فرایند «ملت‌شدن»، در یکدیگر تنیده و دارای آرمان‌ها و باورهای مشترک و «زیست‌بوم‌هایی» کمابیش شبیه به هم در سراسر جغرافیای میهن شده‌اند. پس چگونه می‌توان با شعار «وفاق» دولت همراهی کرد، درحالی‌که رویکردش مبتنی بر امر وفاقی نیست؟

حال، پرداختن به «اداره جزیره‌ای ایران» و گفتن این جملات که «استانداران مانند رئیس‌جمهوری استان خودشان هستند!» یا «استان‌ها همانند دولت‌های کوچک هستند» چه معنایی دارد؟ آیا دمیدن شیپور از سر گشادش نیست؟ ارتباط عنوان این یادداشت و محتوایش، درست در همین توضیحات کوتاهی است که تاکنون ارائه داده‌ایم (روشن است که به طور گسترده‌تر و در یک جستارِ بلند می‌توان به این موضوع پرداخت، ولی محدودیت‌های روزنامه‌نویسی امکان آن را نمی‌دهد). البته دراین‌میان دولتمردان اشاره کرده‌اند که حرکت استانداران در راستای خط کلیِ مرکزی تعریف شده و آنان در این زمینه توجیه شده‌اند، اما -بنا بر پیشینه سخنان و عملکرد استانداران نیمه غربی کشور- باید گفت که این سخن هم شاید ادعایی است ناشی از در نظر نگرفتن همه جوانب کار یا احتمالا در پی اصرار آنانی است که ده‌ها سال است (نزدیک به یک قرن!) می‌خواهند نسخه بلوک‌بندی اداری یا فدرالیسم برای حکومت ایران بپیچند و متأسفانه در همه ارکان دولتی کشور اعم از دانشگاه‌ها، ادارات و بدنه حکومتی حضور دارند.

بی‌گمان نظریه‌هایی مانند فدرالیسم یا دولت‌های کوچک و شهروندی چندفرهنگی در میان برخی استادان دانشگاهی، قوم‌گرایان و نیز مدیران هم طرفدارانی دارند، اما این افراد که بی‌باور به «ایران‌گرایی» هستند، از طرفداران و ذوب‌شدگان در روایت‌های جامعه‌شناسی و تاریخ‌نگری سده بیستم و اواخر سده نوزدهم‌اند که در شرایطِ پس از جنگ‌های جهانی اول و دوم و به‌ویژه با تأثیرپذیری از فضای آن روز اروپا ظهور کردند. دراین‌بین مردم عادیِ طرفدار هم عمدتا با تأثیرپذیری از تبلیغات فعالان بلوک‌بندی اداری و قوم‌گرایی، از اجرای چنین نظریه‌هایی در نظام اداری و آموزشی کشور استقبال می‌کنند؛ یعنی از ناآگاهی‌شان سوءاستفاده می‌شود. برخی کنشگران دانشگاهی و سیاسی هم از نمونه‌های -از دید خودشان- موفق فدرالیسم و دولت‌های کوچک سخن می‌گویند و آن را برای ایران هم مناسب می‌دانند و حتی گامی در راستای «توسعه» ایران می‌پندارند! اما در همان نمونه‌های به‌ظاهر موفق مانند آلمان نیز مشکلات بزرگی هست که شوربختانه به آن اشاره نمی‌کنند! یا به این توجه ندارند که انتخاب «رویکردهای توسعه‌محور» ارتباطی تنگاتنگ با واقعیت‌های جامعه‌شناختی و تاریخی «جامعه هدف» و نیز تحولات جهانی دارد و نه در وصله‌زدن تکه‌ای ناموزون به پیکره فرشی کهن و همگون! بنابراین در شرایط کنونی کشور -که در حال توقف جنگ هستیم- و چالش‌های فراوان موجود (ازجمله در قفقاز) و چالش‌های پیش‌رو، اتخاذ چنین رویکردهایی از سوی دولت، ما را جز به بیراهه نخواهد برد.

در پایان لازم است بگوییم که نباید همه این‌گونه نگرش‌ها را تنها به باورهای پزشکیان و نزدیکانش نسبت دهیم، بلکه پیش‌ازاین هم در دولت‌های دیگری از این‌گونه رویکردها دیده‌ایم؛ اما نوع بی‌پروا و عمل‌گرای آن را در رئیس‌جمهور کنونی و کابینه‌اش شاهدیم. همین امر نشانه و احتمالی می‌تواند باشد از اینکه گویا اتاق‌ها و نهادهای دیگری بر تصمیم‌گیری و اجرای چنین رویکردهایی پافشاری می‌کنند و شایسته است که مسئولان امر در این زمینه به طور شفاف به ملت ایران توضیح دهند که واقعیت چیست؛ نباید این مسائل در میان اخبار منطقه‌ای و جهانی، جنگ یا نشست شانگهای و... محو شوند. هیچ مصلحتی فراتر از مصلحت «ایران» و منافع ملی نیست و حاکمان نباید تحت فشار «تمرکزگریزان» یا قوم‌گرایان و مانند اینها دل به نظریه‌های ناهمگون، ناکارآمد و مخرب برای میهن ببندند و لازم است به مواضع آگاهانه اندیشمندان ایرانی که در بیانیه یادشده در آغاز سال تجلی یافته است، احترام بگذارند و به کار ببندند.

هدیه‌ای از جنس نقد(۹)

ادامه از صفحه اول

۳- نمی‌شود بخشی از اختیارات و سیاست‌گذاری‌های مهم را به دیگران بسپارید. کاری که مرحوم رفسنجانی در مورد حوزه اطلاعات و فرهنگ کردند، برای ایشان و مردم مفید نبود. سیاست خارجی باید با دقت زیر نظر شما و در هماهنگی با رهبری باشد. رئیس شورای عالی امنیت هم شمایید.

۴- همراهانتان اعم از وزرا، بخش‌های رسانه‌ای و به‌خصوص دفترتان باید حرف‌های علنی و محرمانه شما را پیگیری کنند. اگر شما خواسته‌هایی را مطرح کنید و سیستم‌تان آن را عملی و حتی کلامی دنبال نکند، کارها فشل می‌شود. باور کنید شما تنها هستید.

۵- مردم را از تعلیق و سردرگمی دربیاورید. این از جنگ هم بدتر است. آشتی با نظام را دنبال کنید. انسجام ایجادشده به خاطر حمله خارجی بود.

۶- معیشت مردم در گرو رفع تحریم است. رفع تحریم در گرو نرمال‌سازی روابط با دنیاست. مسیر حل مشکلات را اشتباهی نروید.

پایان گردهمایی ۳ روزه متحدان «شی» با بزرگ‌ترین رژه نظامی تاریخ چین

نمایش قدرت در پکن

آرش فرحزاد

رژه عظیم نظامی روز گذشته در پکن نقطه اوج سه روز نمایش سیاسی بود که با کارگردانی شی جین‌پینگ و حضور ولادیمیر پوتین و کیم جونگ اون رهبران روسیه و کره شمالی برگزار شد. این مراسم نه‌تنها نمایش قدرت چین، بلکه پیامی آشکار به جهان درباره نظم تازه‌ای بود که پکن در پی آن است.

این سه رهبر اقتدارگرا که در جنگ اوکراین شانه به شانه هم ایستاده‌اند، از جایگاه ویژه شاهد رژه سربازان ارتش آزادی‌بخش خلق چین و تجهیزات نظامی بودند که از برابر آنها گذشتند. شی خطاب به ۵۰ هزار تماشاگر برگزیده رژیم کمونیستی پکن گفت: «امروز، بشریت بار دیگر در برابر انتخاب صلح یا جنگ، گفت‌وگو یا رویارویی، همکاری یا بازی با مجموع صفر قرار گرفته است. مردم چین قاطعانه در سمت درست تاریخ ایستاده‌اند».

شی جین‌پینگ در ادامه هشدار داد که چین «غیرقابل توقف» است و «هرگز از زورگویان نمی‌ترسد». سپس سوار خودروی روباز شد و در امتداد خیابان چانگ‌آن، از برابر صفوف طولانی تجهیزات جنگی گذشت؛ درحالی‌که جنگنده‌ها در آسمان پرواز می‌کردند. این رژه بزرگ‌ترین نمایش نظامی تاریخ چین توصیف شد؛ ویترینی از پیشرفت‌های پرشتاب ارتش در دوران صلح که هدف اصلی‌اش ارسال پیام چالش‌آمیز به غرب بود.

نمایندگان نظامی غربی بی‌تردید با دقت تصاویر و جزئیات این نمایش را بررسی خواهند کرد. چین سامانه‌های تازه‌ای را به نمایش گذاشت؛ ازجمله پهپادهای دریایی و انواع موشک‌ها. میان آنها موشک‌های بالستیک قاره‌پیما با قابلیت هدف‌گیری خاک آمریکا به چشم می‌خورد. همچنین موشک‌های کروز و مجموعه‌ای از موشک‌های ضد کشتی موسوم به «قاتلان ناو هواپیمابر» معرفی شدند که هدف اصلی‌شان بازداشتن واشنگتن از دخالت در مناقشه احتمالی بر سر تایوان است.

دیداری بی‌سابقه میان ۳ رهبر

در این رژه نخستین بار بود که شی، پوتین و کیم در انظار عمومی کنار هم ظاهر می‌شدند. بسیاری آن را لحظه‌ای روشنگرانه توصیف کردند؛ پوتین معمار جنگ اوکراین، کیم تأمین‌کننده سلاح و نیرو و شی حامی اقتصادی مسکو. این اتحاد نمادین برای غرب و متحدانش پیام روشنی داشت.

سالگردی با جعل تاریخ

رژه روز گذشته به مناسبت هشتادمین سالگرد تسلیم ژاپن و پایان جنگ جهانی دوم برگزار شد. بااین‌حال، واقعیت تاریخی آن است که حزب کمونیست نقش محدودی در شکست ژاپن داشت و بیشتر نبردها بر دوش کومینتانگ بود. مائو تسه‌تونگ به طور محاسبه‌شده امیدوار بود حمله ژاپن رقبایش را تضعیف کند تا در جنگ داخلی دست بالا را داشته باشد. او بعدها اعتراف کرد کمونیست‌ها بدون حمله ژاپن پیروز نمی‌شدند و حتی در دیدار با کاکویی تاناکا، نخست‌وزیر ژاپن، بابت این «کمک» تشکر کرد؛ موضوعی که پزشک شخصی‌اش در خاطرات خود نیز بر آن تأکید کرده است.

در آستانه رژه، موجی از تبلیغات حکومتی در چین به راه افتاد تا پیروزی بر ژاپن را «جنگ مقاومت مردمی» جلوه دهد. این تبلیغات، احساسات ملی‌گرایانه را شعله‌ور کرده و موجب نگرانی توکیو شده است. ماه گذشته زنی ژاپنی و فرزندش در متروی سوژو مورد حمله قرار گرفتند. در همان شهر، یک کودک ۱۰ساله ژاپنی نزدیک مدرسه‌اش با ضربات چاقو کشته شد. این حوادث بخشی از فهرست فزاینده حملات ضد ژاپنی است که با خشم دولت ژاپن مواجه شده است.

رهبران اقتدارگرا در جایگاه میهمانان

۲۶ رهبر در مراسم روز گذشته حاضر شدند؛ چهره‌های آشنا، ازجمله دو رهبر اروپایی شامل الکساندر ووچیچ رئیس‌جمهور صربستان و روبرت فیتسو نخست‌وزیر اسلواکی. در میان حاضران، نگاه تیزبین رسانه‌های استرالیا دنیل اندروز، نخست‌وزیر پیشین ایالت ویکتوریا را در گوشه عکس خانوادگی دیدند؛ جایی که او در حاشیه ایستاده بود و در مقابل، شی، پوتین و کیم در مرکز قاب قرار داشتند. این حضور در استرالیا تنشی سیاسی به پا کرده است.

جاه‌طلبی شی در شانگهای

رژه پکن ادامه طبیعی نشستی بود که پیش‌تر در تیانجین میان اعضای سازمان همکاری شانگهای برگزار شد. این سازمان معمولا محفلی کم‌رمق است، اما شی از آن برای جسورانه‌ترین تلاش خود برای اعلام رهبری جهانی بهره گرفت. او آمریکا را به «زورگویی» متهم کرد و تصویری مبهم از نظم نوین چین‌محور ارائه داد. تصویری که از نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند، در کنار شی و پوتین ثبت شد، مهم‌ترین لحظه نشست بود. بااین‌حال، کارشناسان تأکید می‌کنند مودی اگرچه از رفتار دونالد ترامپ دلخور است، اما همچنان به چین اعتماد ندارد. جنگ مرزی اخیر میان دو کشور نشان داد سوءظن هند نسبت به پکن عمیق است و با چند سخنرانی از میان نمی‌رود. کشورهای آسیای مرکزی عضو سازمان نیز با جمعیت‌های روس‌زبان‌شان، از تجاوز روسیه به اوکراین بیمناک‌اند.

شکاف‌های پنهان در اتحاد ظاهری

حتی میان ستارگان اصلی نمایش روز گذشته -شی، پوتین و کیم- نیز بی‌اعتمادی فراوانی وجود دارد. پوتین در پکن بیشتر نقش یک متوسل و وابسته به چین را داشت؛ او هیئتی از مقامات نفت، گاز، صنایع تسلیحاتی و حتی رئیس بانک مرکزی روسیه را همراه آورد تا نشان دهد تا چه اندازه به چین وابسته شده است. روسیه بلافاصله از توافقی تازه درباره خط لوله گاز معوقه خبر داد، اما چین درمورد جزئیات ازجمله قیمت سکوت کرد.

برخی تحلیلگران این پرسش را مطرح می‌کنند که آیا شی در حین بازدید از صفوف ارتش، نسبت به وفاداری نیروها تردید نداشت؟ او در ماه‌های اخیر شماری از فرماندهان بلندپایه ارتش، به‌ویژه فرماندهان نیروی موشکی را برکنار کرده است؛ همان بخشی که مسئول تسلیحات تازه به نمایش درآمده است. این واقعیت، لایه‌ای از نگرانی پنهان در دل صحنه باشکوه روز گذشته بود.

رژه پکن با سخنان پرحرارت شی، خاطره دهه ۱۹۳۰ آلمان را زنده کرد؛ زمانی که نمایش‌های نظامی مقدمه جنگی خانمان‌سوز بودند. بااین‌همه، اعلام پایان نظم جهانی موجود و آغاز نظمی تازه به رهبری چین، هنوز بسیار زودهنگام است. گرچه شی مشتاق چنین جایگاهی است، اما شکاف‌های داخلی و بی‌اعتمادی میان متحدان، سد راه او است. جهان اما در برابر هشداری جدی قرار گرفت؛ آینده‌ای که در آن میان آزادی و استبداد باید انتخابی حیاتی انجام داد.

ظهور دختر کیم جونگ‌اون در پکن توجه رسانه‌ها را برانگیخت

تمرین جانشینی

شرق: کیم جونگ اون در روزهای اخیر دخترش را برای نخستین بار به یک رویداد بین‌المللی برد؛ اقدامی که تحلیلگران آن را روشن‌ترین نشانه از تلاش رهبر کره شمالی برای آماده‌سازی جانشین نسل چهارم خاندان کیم می‌دانند. حضور او در پکن، بحث جانشینی را به سطح تازه‌ای رسانده است. به گزارش منابع اطلاعاتی کره جنوبی، دختر کیم که «ژو ئه» نام دارد و حدودا ۱۲ساله است، در دو سال اخیر به طور فزاینده‌ای پدرش را در مراسم‌های نظامی، سیاسی و اقتصادی داخلی همراهی کرده است. اما حضور او در رژه عظیم پکن، نخستین گام در عرصه دیپلماسی جهانی بود. یانگ موجین، رئیس پیشین دانشگاه مطالعات کره شمالی در سئول، به واشنگتن‌پست گفت: «با توجه به نمادپردازی‌های کلی، این حضور شبیه عبور از آخرین دروازه برای انتصاب به جانشینی است».

کیم روز سه‌شنبه پس از ۲۰ ساعت سفر با قطار زرهی از پیونگ‌یانگ، وارد ایستگاه پکن شد. درحالی‌که همسرش ری سول‌جو غایب بود، این دختر خردسال پشت سر پدر و پیش از چوی سون‌هویی، وزیر خارجه کره شمالی، روی فرش قرمز ظاهر شد. ژو ئه در تصاویر شاد و خندان دیده شد؛ جایی که کای‌چی، مقام ارشد حزب کمونیست چین و وانگ یی، وزیر خارجه چین، از هیئت استقبال کردند.

دختر جوان در جایگاه بانوی اول

کارشناسان یادآور می‌شوند که اگرچه پدرش تنها ۴۱ سال دارد و پدر و پدربزرگ او به ترتیب تا ۶۹ و ۸۲سالگی عمر کردند، هنوز برای نتیجه‌گیری درباره جانشینی زود است. افزون بر این، جنسیت دختر در نظام مردسالار کره شمالی عاملی محدودکننده تلقی می‌شود. بااین‌حال، قرارگرفتن ژو ئه درست پشت سر پدرش و پیش از وزیر خارجه، جایگاهی بود که معمولا برای همسر رهبر محفوظ است.

او روی سکو کنار رهبران جهان برای تماشای رژه حاضر نشد و رسانه‌های دولتی کره شمالی نیز جز تصاویر ورود او به پکن، صحنه دیگری منتشر نکردند. بااین‌حال، روند آشکار است: از نخستین حضور عمومی در نوامبر ۲۰۲۲ با کاپشن پفی کودکانه تا این سفر خارجی، ژو ئه به دختر سلطنتی صیقل‌خورده‌ای بدل شده که مدل موهای مادرش را برگزیده و لباس‌های برند می‌پوشد.

ژو ئه در ماه می گذشته نخستین حضور دیپلماتیک خود را در مراسم روز پیروزی سفارت روسیه در پیونگ‌یانگ تجربه کرد و با الکساندر ماتسگورا، سفیر روسیه، دیدار کرد. چهار ماه بعد، در پکن پا به عرصه‌ای حساس گذاشت؛ جایی که همراه پدرش هشتادمین سالگرد تسلیم ژاپن در جنگ جهانی دوم را گرامی داشت. جان دلوری، پژوهشگر مؤسسه آسیا سوسایتی گفت: «این حضور زمان‌بندی و تصویر خوبی برای کیم بود. او جایگاه کره شمالی را ارتقا داد تا بتواند در داخل از آن بهره ببرد. واقعیت این است که ضرورتی برای حضور دخترش وجود نداشت؛ این یک آموزش است».

این حرکتی بی‌سابقه در خاندان کیم نیست. کیم جونگ ایل در ۱۹۵۹ در ۱۶سالگی همراه پدرش به مسکو رفت. خود کیم جونگ اون نیز تنها در هشت‌سالگی به ارتش به‌عنوان جانشین پدر معرفی شده بود. بااین‌حال، ژو ئه کم‌سن‌ترین عضو خانواده است که پیش از معرفی رسمی به‌عنوان وارث، چنین علنی در صحنه ظاهر می‌شود.

راشل مین‌یانگ لی، کارشناس مرکز استیمسون در واشنگتن، می‌گوید هرچند حضور او رو به افزایش است، هنوز زود است این روند را کمپین جانشینی دانست. او یادآور شد زمانی که کیم یوجونگ، خواهر رهبر کره شمالی، کارزار ضد کره جنوبی را رهبری می‌کرد، شایعات مشابهی درباره جانشینی مطرح شد.

ابهام‌های جانشینی در نظام مردسالار

برخی کارشناسان معتقدند شاید کیم تنها می‌خواهد دخترش را با جهان بیرون آشنا کند یا تصویری از «یک رهبر عادی با خانواده‌ای عادی» بسازد. اما پرسش اصلی همچنان باقی است؛ آیا در جامعه‌ای به‌شدت مردسالار، یک زن می‌تواند رهبر شود؟ اگرچه در ساختار کنونی زنان بانفوذی مانند کیم یوجونگ و چوی سون‌هویی حضور دارند، اما تبعیض و خشونت علیه زنان در کره شمالی گسترده است. فراریان زن از نخبگان پیونگ‌یانگ نیز بعید می‌دانند که زنی در رأس قدرت قرار گیرد.

تا امروز نام یا سن دختر به طور رسمی از سوی دولت تأیید نشده و رسانه‌های دولتی او را تنها «دختر محبوب» رهبر می‌نامند؛ لقبی مهم‌تر از عناوین پیشین. بااین‌حال، تصور می‌شود او همان ژو ئه باشد که در ۲۰۱۳ دنیس رادمن، ستاره سابق NBA، از او به‌عنوان نوزاد در سفرش به پیونگ‌یانگ سخن گفته بود. سازمان اطلاعات کره جنوبی نیز معتقد است کیم سه فرزند دارد؛ یک پسر بزرگ‌تر، ژو ئه و فرزند سومی با جنسیت نامشخص.

این سفر نخستین حضور کیم در چین از ۲۰۱۹ و اولین مشارکت او در یک گردهمایی بین‌المللی رهبران چند کشور بود؛ فرصتی نادر برای افزایش وزن دیپلماتیک و نمایش همبستگی با شی جین‌پینگ و ولادیمیر پوتین در برابر نظم غربی. در چهار دهه گذشته هیچ رهبر کره شمالی در چنین رویداد چندجانبه‌ای شرکت نکرده بود.

در حاشیه رژه، کیم و پوتین در میهمان‌سرای دولتی دیائویوتای دیدار دوجانبه داشتند و حتی با یک خودرو به آنجا رفتند. پوتین از کیم تشکر کرد و از سربازان کره شمالی که «با شجاعت و دلاوری» در کنار ارتش روسیه جنگیدند، تمجید کرد. به گزارش منابع کره جنوبی، از سال ۲۰۲۴ تاکنون حدود ۱۵ هزار سرباز کره شمالی در منطقه کورسک روسیه حضور داشته‌اند.

هرچند روابط کره شمالی با چین پیچیده است و کیم پس از حمله روسیه به اوکراین به مسکو نزدیک‌تر شده، اما پکن همچنان شریک اصلی تجاری و شریان حیاتی اقتصادی پیونگ‌یانگ باقی مانده است. به همین دلیل، سفر پکن برای کیم نه‌تنها تقویت روابط با پوتین، بلکه جلب رضایت چین نیز بود.

گزارش

دوران گذار در صنعت خودرو(۲)

ادامه از صفحه ۴

بااین‌حال، احتمال بالاتر این است که سیاست‌مداران سیاست‌های قبلی را حداقل در یک دهه آینده نیز ادامه دهند. در چنین حالتی، اگر قطعه‌سازان به رقابت منفی ادامه دهند، بالاخره اکثریت‌شان در کوتاه‌مدت ورشکسته می‌شوند. از طرفی دولت دیگر پولی ندارد که برای ادامه حیات صنایع ورشکسته بدهد. دولت حتی پول درست و حسابی برای تأمین بازنشستگان و کارمندان ندارد.

پیشنهاد مشخص من، اتحاد و هم‌افزایی است. ادغام بهترین راهکار در چنین شرایطی است. هرچند ما ایرانی‌ها اصلا دوست نداریم با هم کار کنیم؛ به‌خصوص من کارآفرینان و اخلاق‌شان را می‌دانم که عمدتا اهل شریک‌گرفتن یا شریک‌شدن نیستند. اما واقعیت‌های اقتصادی حکم می‌کند یا این شرکت‌ها باید بتوانند با روش‌های نوین به‌سرعت سرمایه جذب کنند و وارد یک سرمایه‌گذاری بزرگ و پرریسک شوند و در این مسابقه خطرناک به صورت جهش‌وار رشد کنند و دیگر رقبا را کنار بزنند، یا با دیگر هم‌مسلکان خود کنار بیایند و با هم متحد و نهایتا ادغام شوند. راه چهارم هم این است که وارد کسب‌وکارهای دیگری شوند که متأسفانه چشم‌انداز خوبی در آن نمی‌بینم؛ چراکه اوضاع بقیه صنایع و کسب‌وکارهای تولیدی هم بهتر از صنعت خودرو نیست و تمام دوستان کارآفرین و تولیدکننده گول حرف‌های زیبای آمار را نمی‌خورند و اگر بخواهند تغییر کسب‌وکاری دهند، به‌خوبی تحقیق کرده سپس وارد آن کسب‌وکارها می‌شوند. طبق اطلاعات من، هم‌اکنون اکثر بازارها در رکود مطلق است و در هر صنعتی به اندازه کافی رقابت کشنده وجود دارد.

متأسفانه این نوشتار هم طولانی شد؛ چراکه ارائه راهکار در چنین شرایط بحرانی‌ای کاری بس دشوار است و اصلا ساده نیست. این هم که من عرض کردم در حد کلی‌گویی بود. بدیهی است که هر راهکاری در چنین فضای پیچیده و نامطمئنی، اگر به طور کامل و همه‌جانبه بررسی و اعمال نشود، خودش می‌تواند باعث معضلات بعدی شود. تأکید می‌کنم هرکس به شما گفت با یک راه‌حل ساده مشکلات حل می‌شود، قطعا بدانید یا نادان است یا کلاهبردار. مسائل صنعتی در دنیای امروز مانند مسائل اقتصادی، کاملا پیچیده هستند و راه‌حل‌های ساده قطعا باعث مشکلات بعدی می‌شوند.

در اینجا نوشتار را به پایان می‌برم و فقط برای اینکه خوانندگان عزیز استراتژی‌های پیشنهادی را بدانند، فهرست‌وار در انتهای این متن خدمتتان عرض می‌کنم: تغییر راهبردی در مهندسی فرایند و محصول، توجه جدی به انجمن‌ها و کارهای جمعی، بازنگری در مسیر مدیریت منابع انسانی. امیدوارم عمری باشد تا بتوانم این راهبردها را تشریح کنم، بلکه کمک‌حال صنعت و اقتصاد باشد.

*** عضو هیئت علمی دانشکده مهندسی خودروی دانشگاه علم و صنعت ایران**

آگهی فراخوان

شماره فراخوان: ۲۰۰۴۰۰۳۰۷۷۰۰۰۰۱۰

پژوهشگاه دانش‌های بنیادی در نظر دارد نسبت به شناسایی مشاور ذی‌صلاح و انجام ارزیابی کیفی مشاوران جهت خرید خدمات طراحی مراحل اول (طراحی پایه)، دوم (طراحی تفصیلی) و مدلسازی اطلاعات (BIM) ساختمان اصلی شتابگر، ساختمان تاسیسات و محوطه و تاسیسات زیربنایی پروژه چشمه نور ایران (شتابگر ملی) اقدام نماید.

نام و نشانی کارفرما: تهران، ضلع جنوبی میدان شهید باهنر، پژوهشگاه دانش‌های بنیادی کدپستی: ۱۹۵۴۸۵۱۱۶۷

شماره تماس: ۲۲۲۸۰۹۵۸ - ۰۲۱

روش انتخاب مشاور: روش انتخاب مشاور پس از مرحله ارزیابی کیفی متقاضیان نهایی شده (استفاده از روش QBS) و در مرحله درخواست پیشنهاد (RFP) تعیین می گردد.

احراز صلاحیت اعتبار گواهینامه و زمینه فعالیت رشته مشاوران از طریق سامانه نظام فنی و اجرایی مشاوران صورت خواهد گرفت.

مشاوران شرکت کننده باید دارای سه صلاحیت زیرجهت بررسی ارزیابی کیفی به شرح موارد ذیل باشند:

*پایه ۱ تخصص ساختمان‌های آموزشی، ورزشی، بهداشتی و درمانی

*پایه ۱ تخصص ساختمان‌های مسکونی، تجاری، اداری، صنعتی و نظامی

*پایه ۱ تاسیسات، برق و مکانیک

زمان: مهلت دریافت اسناد: ۱۴۰۴/۰۶/۱۶ و مهلت ارسال پاسخ: ۱۴۰۴/۰۶/۳۱

به هرگونه اسناد و مدارک واصله، خارج از زمان تعیین شده فوق ترتیب اثر داده نخواهد شد.

هزینه چاپ آگهی بر عهده مشاور منتخب خواهد بود.

مشاوران محترم می‌توانند جهت پاسخگویی هرگونه سوال و رفع ابهام با شماره تلفن: ۲۳۱۰۵۰۷۵ - ۰۲۱ تماس حاصل فرمایند.

آگهی دعوت سهامداران مجمع عمومی فوق العاده شرکت آریا ویلا سازه (سهامی خاص) شماره ثبت ۷۸۶۱ شناسه ملی ۱۰۸۶۱۴۶۲۵۵۵

بدینوسیله از کلیه سهامداران شرکت و یا نمایندگان قانونی آنها دعوت می شود تا در جلسه مجمع عمومی فوق العاده که در ساعت ۱۱:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۸ در آدرس قزوین خیابان پادگان کوچه آبان پلاک ۱۷ واحد ۴ تشکیل می گردد حضور بهم رسانند.

دستور جلسه: ۱ - تغییرماده ۲ اساسنامه موضوع شرکت

هیات مدیره شرکت

سند کمپانی **موتوربنیلی** به رنگ سفید مدل ۱۳۹۷ به شماره پلاک ایران ۱۴۵۴۸۲۳۶ و شماره موتور 0148N23277557 و شماره شاسی N23CDBJBFJ1E04125 به نام **علی نوری سلطان** مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز و سند کمپانی پژو ۲۰۷iTU5 مشکی متالیک مدل ۱۴۰۴ به شماره پلاک ۸۳ ج ۵۱۲ ایران ۸۳ شماره موتور ۱۷۲B۰۳۳۰۱۶۵ و شماره شاسی NAAR۰۳HFFSDJ۹۷۴۸۵ به نام **فاطمه درزاده** با کدملی ۶۶۹۰۰۴۲۷۸۲ در تاریخ ۱۴۰۴/۶/۱ مفقود شده و فاقد اعتبار است.